

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 5 april 2022 — Europese Commissie / Raad van de Europese Unie

(Zaak C-161/20) ⁽¹⁾

[Beroep tot nietigverklaring – In de handeling van het Comité van permanente vertegenwoordigers (Coreper) van 5 februari 2020 vvat besluit van de Raad, waarbij de aan de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) gerichte bijdrage betreffende de vaststelling van levenscyclusrichtsnoeren voor de raming van de broeikasgasemissies ‚van bron tot tank‘ van duurzame alternatieve brandstoffen werd goedgekeurd – Artikel 17, lid 1, VEU – Externe vertegenwoordiging van de Europese Unie – Toezending van deze bijdrage aan de IMO door de lidstaat die het voorzitterschap van de Raad bekleedt, namens de lidstaten en de Commissie]

(2022/C 213/04)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk J.-F. Brakeland, S. L. Kaléda, W. Mölls en E. Georgieva, vervolgens J.-F. Brakeland, S.L. Kaléda en E. Georgieva, gemachtigden)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: N. Rouam, K. Michoel, T. Haas en A. Norberg, gemachtigden)

Interveniënten aan de zijde van de verwerende partij: Koninkrijk België (vertegenwoordigers: S. Baeyens en P. Cottin, gemachtigden, bijgestaan door V. Van Thuyne en W. Timmermans, advocaten), Tsjechische Republiek (vertegenwoordigers: M. Smolek, J. Vlácil, D. Czechová, K. Najmanová en L. Březinová, gemachtigden), Koninkrijk Denemarken (vertegenwoordigers: aanvankelijk J. Nymann-Lindegren, M. Jespersen, V. Pasternak Jørgensen en M. Søndahl Wolff, vervolgens V. Pasternak Jørgensen en M. Søndahl Wolff, gemachtigden), Bondsrepubliek Duitsland (vertegenwoordigers: D. Klebs en J. Möller, gemachtigden), Helleense Republiek (vertegenwoordiger: S. Chala, gemachtigde), Franse Republiek (vertegenwoordigers: J.-L. Carré, T. Stéhelin en A.-L. Desjonquères, gemachtigden), Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigers: M. K. Bulterman, M. H. S. Gijzen en J. M. Hoogveld, gemachtigden), Republiek Finland (vertegenwoordiger: H. Leppo, gemachtigde), Koninkrijk Zweden (vertegenwoordigers: O. Simonsson, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. M. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, H. Shev, H. Eklinder en R. Shahsavan Eriksson, gemachtigden)

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Europese Commissie wordt verwezen in haar eigen kosten alsmede in die van de Raad van de Europese Unie.
- 3) Het Koninkrijk België, de Tsjechische Republiek, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Helleense Republiek, de Franse Republiek, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden dragen hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 209 van 22.6.2020.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 7 april 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel Alba Iulia — Roemenië) — SC Avio Lucos SRL/Agencia de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul județean Dolj, Agencia de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Aparat Central

(Zaak C-176/20) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Landbouw – Gemeenschappelijk landbouwbeleid – Regelingen inzake rechtstreekse steunverlening – Gemeenschappelijke voorschriften – Regeling inzake één enkele areaalbetaling – Verordening (EU) nr. 1307/2013 – Artikel 4, lid 1, onder a) en c), en lid 2, onder b) – Nationale regeling die voor rechtstreekse steunverlening als voorwaarde stelt dat de landbouwer zijn eigen dieren houdt – Artikel 9, lid 1 – Begrip „actieve landbouwer” – Verordening (EU) nr. 1306/2013 – Artikel 60 – Omzeilingsclausule – Begrip „kunstmatig gecreëerde voorwaarden”]

(2022/C 213/05)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel Alba Iulia

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SC Avio Lucos SRL

Verwerende partijen: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Aparat Central

Dictum

- 1) Artikel 4, lid 1, onder c), iii), en lid 2, onder b), van verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van verordening (EG) nr. 637/2008 van de Raad en verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad moet aldus worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan een nationale regeling waarin is bepaald dat de in die bepalingen bedoelde minimumactiviteit op landbouwarealen die in een voor begrazing of teelt geschikte natuurlijke staat worden gehouden, door de landbouwer moet worden verricht met zijn eigen dieren.
- 2) Artikel 4, lid 1, onder a) en c), en artikel 9, lid 1, van verordening nr. 1307/2013 moeten aldus worden uitgelegd dat een rechtspersoon die een concessieovereenkomst heeft gesloten met betrekking tot een areaal grasland dat toebehoort aan een gemeente, en die dit areaal laat begrazen door dieren die om niet zijn geleend van natuurlijke personen die deze dieren in eigendom hebben, onder het begrip “actieve landbouwer” in de zin van deze tweede bepaling valt, mits die persoon op dat areaal een “minimumactiviteit” in de zin van artikel 4, lid 1, onder c), iii), van die verordening uitoefent.
- 3) Artikel 60 van verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van verordeningen (EEG) nr. 352/78, (EG) nr. 165/94, (EG) nr. 2799/98, (EG) nr. 814/2000, (EG) nr. 1290/2005 en (EG) nr. 485/2008 van de Raad, moet aldus worden uitgelegd dat de situatie waarin een persoon die financiële steun in het kader van de regeling inzake één enkele areaalbetaling aanvraagt, ter ondersteuning van zijn aanvraag een concessieovereenkomst betreffende een areaal grasland en bruikleenovereenkomsten betreffende het gebruik om niet van voor de begrazing van dat areaal bestemde dieren overlegt, onder het begrip “kunstmatig gecreëerde voorwaarden” in de zin van die bepaling kan vallen, voor zover uit een geheel van objectieve omstandigheden blijkt dat, in weerwil van de formele naleving van de door de relevante regeling opgelegde voorwaarden, het door deze regeling beoogde doel niet werd bereikt, en is aangetoond dat het de bedoeling was om een door de Unieregeling toegekend voordeel te verkrijgen door kunstmatig de voorwaarden te scheppen waaronder het recht op dat voordeel ontstaat.

(¹) PB C 297 van 7.9.2020.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 7 april 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Niedersächsisches Finanzgericht — Duitsland) — I GmbH / Finanzamt H

(Zaak C-228/20) (¹)

[Prejudiciële verwijzing – Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikel 132, lid 1, onder b) – Vrijstellingen voor bepaalde handelingen van algemeen belang – Vrijstelling voor ziekenhuisverpleging en medische verzorging – Particulier ziekenhuis – Naar behoren erkende inrichting – Vergelijkbare sociale voorwaarden]

(2022/C 213/06)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Niedersächsisches Finanzgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: I GmbH